

V

- О-о! Господин Робота дойде.

- Ще благоволите лик да дойдете с мен, за да ви разведа из страната? – каза робота.

- Колко възпитан робот! Разбира се, че ще дойдем. Нали, Йолик?

- Да, идвам.

И нашите приятели се намериха в асансьора, който ги свали долу. Щом излязоха, се намериха на широка улица.

- О-о! Каква хубава кола! С нея ли ще се возим, господин Робот? – извика от удивление Милена.

- Да, моля, заповядайте! – и роботът отвори вратите на автомобила.

- Такава кола да си имахме! – възкликна Йолик, когато роботът караше вече на трета.

- За какво ти е? Нали пак се возим – усмихна се Милена.

- Права си. Тук навярно няма пари.

- Сто процентово.

- Виж! Каква красота! Това се казва парк, а не нашите мизерни градинки.

- В тази гора ще се изгубиш, глупчо, а в нашите няма.

- Предпочитам да се изгубя в такава гора, а не в гора от заводски комини.

- Да, ти винаги си бил против заводските комини. Да попитаме господин Робота дали тукашните заводи имат комини.

- Не, тук заводите са на отделен остров и всичките работят с атомна енергия, която вземат от атомен реактор, намиращ се на сто метра под земята – поясни роботът.

- И всичко е автоматизирано, нали? – запита Йолик.
- Да, в един отделен завод работят най-много петима души.

- А така няма ли безработица? – учуди се Милена.
- Не, всеки е зает с творческа работа в дадена област.

Освен това, всички хора се занимават с различни спортни дисциплини. Те трябва да се развиват хармонично.

- Виждаш ли, Йолик, ние трябва да правим гимнастика, защото ще затлъстеем!

- Да, разбира се! Но не усещаш ли как плавно се движи тази кола и не издава никакъв шум? Навярно е с електрически двигател.

- Да – каза роботът. – И акумулаторът се зарежда със слънчева енергия.

- Тук навярно вечно има слънце?

- Не винаги, но повечето дни на годината са слънчеви.

- А суша няма ли?

- Често следобед вали за един-два часа.

- Значи тук климатът е близък до екваториалния?

- Тук климатът е преходен между екваториален и субекваториален.

- Интересен климат! Тук, въобще всичко е интересно.

- Да, Йолик. Дори и самият ти си интересен с глупавите си въпроси.

- Милена, ти прекаляваш!

- Ти прекаляваш, разбира се. Сякаш не можеш да питаш господин робота какво е например това, което стои отстрани на пътя и размахва някакви странни ръце, като че ли е вятърна мелница.

- Това е регулатор на уличното движение – поясни роботът.

- Тук всичко било автоматизирано! Изглежда тези хора само със спорт се занимават. А защо не виждаме хора по улиците?

- Защото те са заети до 12 часа на обед.

- Значи работят?

- Да. Всички са на работа или училище от осем до дванадесет часа`.